

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: **Mf.V.30.007/2023/5.**

A felperes: Felperes1 cím5

A felperes képviselője: jogi képviselő1 ügyvéd
(cím6)

Az alperes: Alperes1
(Cím1)

Az alperes képviselője: jogi képviselő2 ügyvéd
(Cím3)

A per tárgya: többlettanításért járó díjazás megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék 2.M.70.021/2022/21.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 22.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes pedagógus munkakörben, mesterpedagógus fokozatban közalkalmazotti jogviszonyban áll az alperessel, a egyéb érdekelt1 dolgozik.

[2] A felperest a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontja szerint munkaidő-kedvezmény illeti meg, a neveléssel-oktatással lekötött munkaideje nem lehet több heti 18 óránál, továbbá tanítási hetenként legalább egy tanítási napra a munkahelyén történő munkavégzés alól mentesíteni kell a szakértői, szaktanácsadói feladatok ellátása érdekében.

[3] Az alperes a munkaidő-kedvezmény mértékét meghaladó neveléssel-oktatással lekötött munkaidőre a pedagógusok számára többlettanítás címén juttatást fizet, amely 2022. január 23-ig 3045 forint/óra volt. A egyéb1 KK/05/00136-1/2022. számú javaslata alapján alperes többlettanításon a pedagógus munkakörére előírt, a neveléssel-oktatással lekötött munkaidő felső határát meghaladóan megállapodás, vagy munkáltatói utasítás alapján tartott tanórai és egyéb foglalkoztatásokat értette, és 2022. január 24-től a javaslatnak megfelelően heti 1-4 óra többlettanítás esetén bruttó 4.000 forint/óra, heti 4 óra feletti többlettanítás esetén (a 4 óra feletti órákra) bruttó 4600 forint/óra díjazást számolt el, és fizetett meg.

[4] Az alperes a felperes számára a 2021/2022-es tanévben a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontja szerinti munkaidő-kedvezményt nem biztosította, mivel neveléssel-oktatással lekötött munkaideje a heti 18 órát meghaladta.

[5] Az alperes 2022. január 27-én tájékoztatta a felperest, hogy a 2021. december 29-től hatályos, az emberi erőforrások minisztere által kiadott, a veszélyhelyzet ideje alatt alkalmazandó egyes speciális köznevelést érintő intézkedéseiről szóló 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat 1.b pontja szerint a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rend. 17/A. § (1) a) pontja alapján munkaidő-kedvezményben részesülő mesterpedagógus legfeljebb heti 20 óra, vagy foglalkozás megtartására alkalmazható. A fentiekre tekintettel 2021. december 29-től csak heti 20 órát meghaladó tanóra vagy foglalkozás számolható el túlmunkavégzésként, amelyre tekintettel a felperes esetében heti 4 túlóra helyett, heti 2 túlóra került elszámolásra.

[6] Az alperes a felperes részére 2021/2022. tanévben 2022. január 1-től június 15-ig a heti 18 óra helyett a heti 20 órát meghaladó, 46 oktatással lekötött óra után összesen 178.270 forint díjazást nem fizetett meg. 2022. január hónapban 8 óra többlettanítás után 26.270 forint, 2022. február-március hónapokban 8-8 óra többlettanítás után 32.000-32.000 forint, 2022. április hónapban 10 óra többlettanítás után 40.000 forint, 2022. május és június hónapokban 6-6 óra többlettanítás után 24.000-24.000 forint nem került megfizetésre a felperes részére.

[7] A felperes keresetében 178.270 forint többlettanításért járó díjazás és a jogi képviselővel kötött megbízási szerződés alapján járó ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[8] Álláspontja szerint a munkáltató intézkedésének nincs jogszerű indoka és az alperesnek a heti 18 óra feletti többlettanítás ellenértékét kell kifizetnie. Kifejtette, hogy a 32/2021. (XII.20.) EMMI határozatban hivatkozott, a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontjában adott felhatalmazás alapján a miniszter nem jogosult a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet módosítására. A 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat 1. pontja szerint a tanítási év biztonságos megszervezése és befejezése érdekében került kiadásra. A felperes munkahelyén nincs oltatlan pedagógus, fizetés nélküli szabadságot egyetlen pedagógusnak sem kellett kiadni oltatlanság miatt, illetve a tantárgyfelosztást sem kellett módosítani a 2021/2022. tanítási évben.

[9] A 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat, illetve a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontjának értelmezésével összefüggésben kifejtette: az, hogy a mesterpedagógus legfeljebb 20 óra, vagy foglalkozás megtartására alkalmazható, nem azonos azzal, hogy a mesterpedagógusnak a neveléssel-oktatással lekötött munkaideje nem lehet több heti 18 óránál. Hivatkozott a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 15-16. § -ban foglalt rendelkezéseire. Érvelése szerint az alperes egyoldalú intézkedésben szabályozta a többlettanítás/túlóra megállapításának feltételeit és az óradíj összegét azzal, hogy az alperes évek óta az intézkedésben foglaltak alapján fizette az óradíjat a pedagógusoknak, így a felperesnek is. A korábban hatályban volt intézkedésben foglaltakat változtatta meg az alperes a 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat alapján. Az alperesi dokumentumok véleménye szerint egyértelműen nem tartalmazzák azt, hogy a felperes heti kötelező óraszama 20 óra lenne.

[10] Az eljárás során kérte, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál a 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat, mint közjogi szervezetszabályozó eszköz alaptörvényellenességének megállapítására irányuló eljárás lefolytatását. A kérelem szerint a határozat kiadására az Emberi Erőforrások Minisztere a 2011. évi CXXVIII. törvény 50. § (4) a) pont alapján nem volt jogosult. A 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat az Alaptörvény 15. cikk (1) és (3) bekezdésébe és a 18. cikk (3) bekezdésébe ütközik, mert sem az Alaptörvény, sem más jogszabály nem utalta az oktatásért felelős miniszter hatáskörébe, hogy a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontját módosítsa. Az oktatásért felelős miniszter rendeletet alkothat, amely törvénnyel, kormányrendelettel nem lehet ellentétes. Kifejtette, hogy a 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat tartalmában a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. §-át módosította anélkül, hogy erre felhatalmazása lenne tekintve, hogy a Kjt. a végrehajtási rendelet megalkotására a Kormányt hatalmazta fel. Ezen túlmenően a vitatott miniszteri határozat az általa hivatkozott 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontjában foglalt felhatalmazásnak sem felel meg, mivel a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet „II. A pedagógusok előmeneteli és illetményrendszere” című fejezete tartalmazza a mesterpedagógus munkaidő-kedvezményét, szabályozó 17/A. § (1) bekezdését.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség viselésre kötelezését kérte.

[12] A keresetet összecszerűségében nem vitatta. Arra hivatkozott, hogy 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja szerint veszélyhelyzetben az oktatásért felelős miniszter a köznevelési intézmények működésével, működtetésével, a tanév megszervezésével kapcsolatos feladatokat egyedi határozatban határozhatja meg. Álláspontja szerint ezért rögzíthető, hogy a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat törvényi felhatalmazáson alapul. Az Alaptörvény 15. cikkének (1) és (3) bekezdése, illetve 18. cikkének (3) bekezdése a kormány, és a kormány tagjainak hatáskörét általánosságban szabályozza, ám a veszélyhelyzetben irányadó jogszabályi rendelkezések kérdésében nem adnak választ. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 10. § a) és b) pontja szerint törvényben hatályon kívül helyezhető a kormányrendelet rendelkezése, illetve a Jat. alapján is lehetséges az, hogy a 2011. évi CXXVIII. törvény a kormányrendelet módosítását lehetővé tegye. A 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja szerint veszélyhelyzetben a köznevelési intézmények működésével, működtetésével, a tanítási év megszervezésével kapcsolatos feladatokat az oktatásért felelős miniszter egyedi határozatban határozhatja meg, ebből következően az Emberi Erőforrások Miniszterének határozata a Jat. felhatalmazása alapján is ellentmondhat a kormányrendeletnek.

[13] A 32/2021. (XII.20.) EMMI határozat 1. pontja akként rendelkezett, hogy a 2021/2022. tanítási év alatt a korábbi jogszabályi rendelkezésektől eltérően a mesterpedagógus heti 20 órában foglalkoztatható. Az alperes a felperes által vitatott miniszteri határozatot végrehajtotta.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek helyt adott, kötelezte az alperest 178.270 forint többlettanításért járó díjazás és 180.000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

[15] A Szombathelyi Törvényszék 2.M.70.021/2022/18. sz. végzésével az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése iránti felperesi kérelmet elutasította. Az elsőfokú ítéletben a döntését azzal indokolta, hogy az Emberi Erőforrások Minisztere határozata az Alaptörvény T. cikk (1) és (2) bekezdése alapján nem jogszabály, és a Jat. 23. § rendelkezése alapján közjogi szervezetszabályozó eszköznek sem minősül, ezért az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24-25. §-a, illetve 37. § (2) bekezdés szerinti alkotmánybírósági eljárásnak nincs helye.

[16] Rögzítette, hogy a többlettanítás elrendelésének lehetőségéről a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17. § (4) és (5) bekezdése rendelkezik azzal, hogy a 17/A. § (1) a) pont szerint, ha a mesterpedagógus fokozatba besorolt pedagógus országos pedagógiai szakmai ellenőrzésben, a pedagógusok minősítő vizsgáján, vagy minősítési eljárásban szakértőként vesz részt, vagy szaktanácsadói, illetve pedagógiai szakmai szolgáltatási feladatot lát el, munkaidő-kedvezményben részesül, a neveléssel-oktatással lekötött munkaideje nem lehet több heti 18 óránál, továbbá tanítási hetenként legalább egy tanítási napra a munkahelyén történő munkavégzés alól mentesíteni kell a szakértői, szaktanácsadói feladatok ellátása érdekében.

[17] A perbeli esetben az alperes által sem vitatottan a felperes neveléssel-oktatással lekötött munkaideje meghaladta a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontja

alapján öt megillető kedvezmény szerinti heti 18 órát azzal, hogy a munkaidő-kedvezményt meghaladó, tantárgyfelosztás szerinti óráinak elrendelésére nem a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17. § (4)-(5) bekezdése alapján került sor, illetve ennek alkalmazására az alperes nem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes munkaidő-kedvezményét kógens jogszabályi rendelkezés határozza meg, az alperes jogszerűen, egyoldalúan a tantárgyfelosztásban a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása nélkül nem utasíthatja a felperest heti 18 órát meghaladóan oktatással lekötött munkavégzésre. Mivel a felperes munkaidő-kedvezményének mértékét jogszabály rögzíti, a Jat. 8. § (1) bekezdése értelmében a hatályos jogszabályi rendelkezést jogalkotói hatáskörrel rendelkező szerv vagy személy jogszabály megalkotásával, a módosítani kívánt jogszabályi rendelkezést tételesen megjelölő, a módosítást kimondó jogszabályi rendelkezéssel módosíthatja. A 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat nem jogszabály, és nem közjogi szervezetszabályozó eszköz, hanem a miniszter egyedi határozata, ezért a miniszter határozatával a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontja nem került és nem kerülhetett módosításra, azaz a felperes neveléssel-oktatással lekötött munkaideje a perbeli időszakban sem lehetett több a heti 18 óránál.

[18] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontján alapuló felhatalmazás alapján az oktatásért felelős miniszter veszélyhelyzetben kizárólag a felhatalmazást biztosító jogszabályi rendelkezésben foglalt tárgykörben adhat ki határozatot, amelybe nem tartozik bele a felhatalmazásban foglaltakra tekintettel a pedagógusoknak a köznevelési törvényről szóló 2011. évi CXCV. törvényben, illetve más jogszabályban, így a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendeletben biztosított jogosultságai. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat 1. pontjának b) pontja nem bír olyan tartalommal, miszerint a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) bekezdése alapján a mesterpedagógust megillető munkaidő kedvezmény mértéke csökkent volna. Ez a rendelkezés nyelvtani értelmezés szerint kizárólag azt jelentheti, hogy a mesterpedagógus heti 20 óra vagy foglalkozás megtartásánál többre nem alkalmazható.

[19] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és felperes kötelezését kérte az első- és másodfokú eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére, másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezésére irányult.

[20] A fellebbezésben az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontjára hivatkozott. Véleménye szerint a 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja kifejezetten arról rendelkezik, hogy veszélyhelyzetben az oktatásért felelős miniszter a köznevelési intézmények működésével, működtetésével, a tanítási év megszervezésével kapcsolatos feladatokat egyedi határozatban határozhatja meg. A fentiek alapján a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat törvényi felhatalmazáson alapul, a fent hivatkozott törvényi rendelkezések biztosította lehetőség volt a jogalapja annak, hogy az alperes a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) bekezdése szerinti 18 órával szemben, a heti 20 órát meghaladó neveléssel-oktatással lekötött feladatokkal eltöltött időt tekintette többlettanításnak. Az alperes az elsőfokú eljárás során is hivatkozott arra, hogy a Jat. 10. § a) és aa) pontja szerint a Korm. rendelet rendelkezése törvényben hatályon kívül helyezhető, jelen esetben ez történt, mert a Jat. alapján törvény biztosította egy miniszteri határozat számára az eltérés lehetőségét.

[21] A miniszteri határozat az alperes számára kötelezően alkalmazandó, ezért nincs annak jelentősége, hogy konkrétan abban az intézményben, ahol a felperes munkavégzésre kötelezett, mennyiben befolyásolta a veszélyhelyzet az oktatás biztonságát. A bíróság az ítéletében csak akkor mellőzhette volna a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat alkalmazását, ha megállapítást nyer, hogy a 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja Alaptörvénybe ütközik, erre tekintettel téves az elsőfokú bíróság álláspontja, mely szerint az alkotmánybírói eljárás kezdeményezésére a bíróságnak nincs lehetősége.

[22] A fellebbezési ellenkérelemben a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[23] A felperes álláspontja szerint a fellebbezési kérelem alaptalan, tekintettel arra, hogy a 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja nem helyezte hatályon kívül a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) bekezdését, és nem adott arra sem felhatalmazást az Emberi Erőforrások Minisztere számára, hogy a kormányrendeletet módosítsa. Ezen túlmenően utalt arra, hogy az alperes a miniszteri határozatban foglaltakat tévesen értelmezte, mert a határozat nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy csak a heti 20 órát meghaladó munkavégzés lenne többlettanításként elszámolható. A miniszteri határozat a kormányrendelettel nem lehet ellentétes, a veszélyhelyzet nem lehet indoka annak, hogy a felperes a többlettanításért ne kapjon ellenértéket.

[24] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 376. § (2) bekezdés alapján a fellebbezést tárgyaláson bírálta el, és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ban és 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a felek bizonyítási indítványai alapján a bizonyítási eljárást lefolytatta, a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott és okszerű döntést hozott.

[26] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ténybeli és jogi indokával teljes mértékben egyetért, azokat megismételni nem kívánja, a fellebbezésre foglaltakra figyelemmel a következőket emeli ki.

[27] A felek között az volt vitás, hogy a felperest heti 18 óra, vagy heti 20 óra feletti oktatással-neveléssel lekötött munkaidőre illeti meg a többlettanítási díj.

[28] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes heti oktatással-neveléssel lekötött munkaidejét a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pont alapján kell figyelembe venni, e szerint a heti 18 órát meghaladóan tanóra, vagy foglalkoztatás esetén többlettanítási díj illeti meg. Figyelemmel arra, hogy a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § (1) a) pontja a Jat. 8. § (1) bekezdésének megfelelően módosításra, és a Jat. 10. § (1) bekezdésének megfelelően hatályon kívül helyezésre sem

került, a perbeli időszakban hatályos volt, a többlettanítási díj megfizetésére az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte az alperest.

[29] Az Alaptörvény 51. cikk (1) bekezdés szerinti veszélyhelyzet idején az Alaptörvény 52-53. cikkeiben rögzített különleges jogrendre vonatkozó szabályok irányadók. Az 53. cikk (1) bekezdés a kormány számára teszi lehetővé különleges jogrendben olyan rendelet alkotását, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggeszthetik, törvényi rendelkezésektől eltérhet, egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat. A kormány tagját önállóan megillető jogalkotási jog a rendkívüli jogrendben is változatlan, vagyis az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdés alapján a miniszter rendeletet alkothat, amely törvénnyel kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Ebből következően az oktatásért felelős miniszter veszélyhelyzet idején sem hozhat még jogszabálynak tekintendő olyan rendeletet sem, amely hatályos kormányrendelettel ellentétes lenne.

[30] Az elsőfokú bíróság helyesen vezette le, hogy az emberi erőforrások miniszterének határozata nem jogszabály és közjogi szervezetszabályozó eszköznek sem minősül. A miniszter egyedi határozata nem normatív aktus, nem tartozik a Jat. hatálya alá, ezért nem válthat ki a Jat. 10. § -a szerinti joghatást sem.

[31] A Jat. 10. § (3) a), aa) pontja alapján törvényben hatályon kívül helyezhető kormányrendelet a Jat. 10 § (1) bekezdésének megfelelően: ha a hatályon kívül helyezést kimondó törvényben tételesen megjelölésre kerül a hatályon kívül helyezendő (vagy módosítandó) jogszabályi rendelkezés, és a törvény szövege kifejezetten tartalmazza a hatályon kívül helyezésre vonatkozó (vagy módosító) jogszabályi rendelkezést. Ezen feltételek hiányában törvénynek sem tulajdonítható hatályon kívül helyezést eredményező joghatás.

[32] A 2011. évi CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja nem rendelkezett a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. § hatályon kívül helyezéséről és módosításáról sem. A törvényi felhatalmazás az oktatásért felelős minisztert a köznevelési intézmények működésével, működtetésével, a tanítási év megszervezésével kapcsolatos feladatokkal összefüggő egyedi miniszteri határozat meghozatalára jogosította fel, amely jogszabállyal nem lehet ellentétes az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdés alapján. A miniszter határozata ilyen tartalmú alaptörvényi felhatalmazás hiányában nem módosíthatta a hatályos jogszabályi rendelkezést.

[33] A 2011. CXXVIII. törvény 51. § (4) a) pontja nem alaptörvényellenes, ezért az elsőfokú bíróságnak nem kellett mérlegelnie ezen törvényi rendelkezés vonatkozásában a normakontroll eljárás lefolytatását. A törvény a miniszter felhatalmazását konkrét körben rögzíti, az elsőfokú bíróság nem a törvény alkalmazását mellőzte, hanem helyesen hagyta figyelmen kívül a jogszabállyal ellentétes, jogszabálynak nem minősülő, nem normatív tartalmú egyedi miniszteri aktus, a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat (1) b) pontjában foglaltakat a jogvita elbírálása során.

[34] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel. Az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával jutott arra a

megállapításra, hogy a 32/2021. (XII. 20.) EMMI határozat nem jogszabály, nem közjogi szervezetszabályozó eszköz, a felperes jogi helyzetét a hatályos jogszabály, a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 17/A. §. (1) a) pont szerint kell meghatározni. Ez alapján a felperes neveléssel-oktatással lekötött munkaideje heti 18 óránál nem lehet több, az e felett megtartott tanórák, foglalkozások többlettanításnak minősülnek.

[35] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokai alapján a Pp. 383. § (2) bekezdés és 386. § (4) bekezdés szerint helybenhagyta.

[36] Munkaügyi perben a költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) d) pont alapján tárgyi költségfeljegyzési jog szabályai érvényesülnek, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdés szerint felmerült 15.000 forint fellebbezési illetéket a bíróság a költségjegyzékbe jegyezte fel. A másodfokú eljárásban pereszes alperes az Itv. 5. § (1) c) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül, ezért a felmerült fellebbezési illetéket a Pp. 83. § (1) bekezdés, 101. § (1) bekezdés és a 102. § (1) és (6) bekezdés alapján az állam viseli.

[37] A másodfokú bíróság a pereszes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes jogi képviselőjével összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíj viselésére is kötelezte. Az ügyvédi munkadíj összegét a felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) a) pont alapján 80.000 forintban kérte megállapítani, melynek összegét alperes nem vitatta.

[38] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Győr, 2023. április 18.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Solymos Dóra sk.

Dr. Mózsai Gábor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró